

Prof. UAM dr hab. Piotr Pawełczyk
Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

RECENZJA

postępowaniu habilitacyjnym dr. Szymona Ossowskiego

1 Sylwetka Kandydata

Habilitant uzyskał tytuł zawodowy magistra w 2001 roku na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ukończył politologię - realizując w trakcie studiów dwie specjalności: samorządową i marketing polityczny - z wynikiem bardzo dobrym.

Bezpośrednio po uzyskaniu dyplomu dr Szymon Ossowski rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych UAM. W 2007 roku obronił dysertację napisaną pod kierunkiem prof. dra hab. Ryszarda Paradowskiego zatytułowaną: „Etyka polityczna liberalnej demokracji a postawy etyczne polityków polskich”.

W 2004 roku Habilitant ukończył z wynikiem pozytywnym służbę przygotowawczą w służbie cywilnej, którą odbywał w Izbie Skarbowej w Poznaniu. W instytucji tej pracował w latach 2003-2007, najpierw w dziale współpracy międzynarodowej a następnie w dziale public relations. W latach 2006-2007 pełnił funkcję rzecznika prasowego Izby.

Dr Szymon Ossowski pracował od 1 października 2007 roku na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na początku w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa a później, po przekształceniu Instytutu, na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa. W latach 2007 – 2018 zatrudniony był na stanowisku adiunkta, a obecnie na stanowisku starszego wykładowcy. Od 1 września 2016 roku pełni funkcję Prodziekana ds. studenckich na WNPID UAM w Poznaniu. W latach 2010-2015 był zatrudniony w Wydziale Zamiejscowym Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Poznaniu (przekształconym następnie w SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny), w katedrze Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, na stanowisku adiunkta (dodatkowe miejsce pracy). Pełnił tam również funkcję Pełnomocnika Dziekana ds. praktyk zawodowych na kierunku Dziennikarstwo

i Komunikacja Społeczna oraz Opiekuna Koła Naukowego Komunikacji Społecznej. W latach 2015-2016 był zatrudniony w Collegium Da Vinci na stanowisku adiunkta (dodatkowe miejsce pracy). Pełnił tam również stanowisko Pełnomocnika Dziekana ds. programu kształcenia na kierunku Mediaworking (Marketing internetowy).

W latach 2010 – 2016 współpracował, prowadząc wykłady i ćwiczenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia oraz studiach podyplomowych, z innymi uczelniami: Wyższą Szkołą Języków Obcych im. Samuela Bogumiła Lindego, SWPS Uniwersytetem Humanistycznospołecznym, Wyższą Szkołą Kadr Menadżerskich w Koninie, Collegium Da Vinci i Wyższą Szkołą Bankową w Poznaniu.

2 Ocena osiągnięć naukowo-badawczych Kandydata

Habilitant przedstawił do oceny dorobek, którego najważniejszym punktem jest osiągnięcie naukowe pt. *Instytucjonalne podmioty komunikowania politycznego trzeciej ery w Polsce*. W jego skład wchodzi 25 publikacji, w tym:

- 1 monografia;
- 1 współautorstwo monografii;
- 1 współredakcja naukowa pracy zbiorowej;
- 6 artykułów w czasopismach naukowych;
- 5 współautorstw artykułów w czasopismach naukowych;
- 2 artykuły w pracach zbiorowych;
- 9 współautorstw artykułów w pracach zbiorowych.

Oprócz tego zbioru dr Szymon Ossowski opublikował także 1 monografię oraz 16 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych.

Habilitant najważniejszym obszarem swoich zainteresowań naukowych uczynił zmiany, jakie zachodzą w komunikowaniu politycznym we współczesnej Polsce. Zaznaczył w swym autoreferacie, iż interesuje go zwłaszcza horyzontalna płaszczyzna komunikowania politycznego wyznaczana przez relacje zachodzące między politykami/instytucjami politycznymi i dziennikarzami/mediami, czyli pomiędzy dwoma instytucjonalnymi podmiotami komunikowania politycznego, które tworzą treści przekazywane podmiotowi nieinstytucjonalnemu, jakim są obywatele/wyborcy/odbiorcy przekazów medialnych. Lektura publikacji zaliczanych do osiągnięcia naukowego potwierdza, iż dr. Szymona Ossowskiego w większym stopniu pociąga badanie sposobu prezentowania wydarzeń politycznych przez media, a w mniejszym omawianie relacji, w których stroną są wyborcy. Zmierza zatem w

swych badaniach bardziej w kierunku medioznawczym niż politologicznym. Uwaga ta nie stanowi zarzutu, a raczej przeciwnie, bowiem uczonych zajmujących się w Polsce kwestami marketingu politycznego jest chyba więcej niż tych, którzy badają obrazowanie rzeczywistości w środkach społecznego przekazu.

Głównym problemem badawczym podejmowanym przez Habilitanta w jego publikacjach były różne wymiary zjawiska mediatyzacji sfery polityki w Polsce w XXI wieku. Zajmował się po pierwsze, badaniem postaw politycznych dziennikarzy mediów ogólnopolskich, po drugie, analizą sposobu relacjonowania przez media polityki i po trzecie, przedmiotem rozważań dla Habilitanta były komunikacyjne strategie wyborcze partii i polityków w wyborach ogólnopolskich i samorządowych.

W prezentacji swojego osiągnięcia naukowego dr Szymon Ossowski sformułował szereg pytań badawczych, które pozwoliły mu postawić cztery hipotezy. Po pierwsze, dziennikarze mediów ogólnopolskich, niezależnie od redakcji, w której pracują, deklarują, że jednym z podstawowych zadań mediów jest informowanie o polityce oraz sprawowanie przez media funkcji kontrolnej wobec polityków. Po drugie, w głównych wydaniach audycji informacyjnych nadawców ogólnopolskich najbardziej eksponowanym tematem jest polityka. W informacjach dotyczących polityki dominują tzw. *hard newsy*, poświęcone głównie bieżącej polityce wewnętrznej. Po trzecie, gośćmi audycji publicystycznych w telewizyjnych stacjach informacyjnych jest ograniczona grupa polityków i ekspertów, zaś głównym przedmiotem ich wypowiedzi są bieżące wydarzenia polityczne. Po czwarte, w najbardziej intensywnym okresie dwóch ostatnich tygodni przed wyborami samorządowymi tematyka wyborcza dominuje w treściach informacyjnych i publicystycznych dzienników regionalnych.

Habilitant sformułował także dwie tezy, które postanowił udowodnić w swoim zbiorze publikacji. Pierwsza wskazuje, iż nie ma uniwersalnego modelu optymalnej strategii komunikacyjnej dla partii politycznych lub kandydatów. Druga mówi o tym, iż telewizja spełnia w Polsce w trzeciej erze komunikowania politycznego rolę nadrzędną oraz że zachodzi profesjonalizacja politycznego public relations, presja na rywalizację podmiotów medialnych, rozwój kampanii permanentnych oraz antyelityzm i populizm.

Publikacje, które współtworzą osiągnięcie naukowe Habilitanta można podzielić na trzy zbiory – na co zresztą wskazuje w autoreferacie dr Szymon Ossowski - których granice wyznaczały obszary prowadzonych badań. Pierwszy, związany był z badaniami ankietowymi, prowadzonymi na reprezentatywnej próbie polskich dziennikarzy pracujących w mediach

ogólnopolskich. W ramach tego pola badawczego powstało 7 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych:

1. S. Ossowski, A. Stępińska, *Polski dziennikarz – niezależny altruista?*, w: „Etyka w mediach vol.5”, pod red. W. Machury, Poznań – Opole 2010, s. 35-45.
2. S. Ossowski, A. Stępińska, *Dziennikarze polscy – między mitem „czwartej władzy” a świadomością misji*, w: „Media – czwarta władza?”, pod red. R. Kowalczyka i W. Machury, Poznań – Opole 2010, s. 55-66.
3. A. Stępińska, S. Ossowski, *Spoleczne oczekiwania a autostereotyp dziennikarzy polskich w XXI wieku*, w: „Stereotypy w obszarze społecznym i politycznym” pod red. B. Pająk, Poznań 2011, s. 33-46.
4. A. Stępińska, S. Ossowski, *Kariera, kontrola, służba społeczna – postawy różnych pokoleń polskich dziennikarzy*, w: „Studia nad dziennikarstwem”, pod red. I. Hofman i K. Plewki, Lublin 2011, s. 43-61.
5. A. Stępińska, S. Ossowski, *Dziennikarze w Polsce: wartości, priorytety i standardy zawodowe*, w: „Studia Medioznawcze” 2011, nr 1, s. 17-28.
6. A. Stępińska, S. Ossowski, L. Pokrzycka, L. Nowak, *The Journalists and Journalism of Poland*, w: „The Global Journalism in the 21st Century”, pod red. D.H. Weavera i L. Willnata, Nowy Jork i Londyn 2012, s. 255-266.
7. A. Stępińska, S. Ossowski, *Three Generations Of Polish Journalists*, w: „Journalism Studies” 2012, nr 5-6, s. 857-867.

Prezentowane i analizowane w tych tekstach badania przeprowadzone zostały wśród polskich dziennikarzy przez Pentor Research International Poznań, na przełomie października i listopada 2009 roku. Pozwoliły one uzyskać wiedzę o aktualnych wartościach, standardach zawodowych i priorytetach środowiska dziennikarskiego. W efekcie przeprowadzonych badań i analiz Habilitant sformułował wniosek, iż zdaniem polskich dziennikarzy mediów ogólnopolskich i ich szefów, media powinny przede wszystkim informować, natomiast rola kontrolera władzy oraz analityka i komentatora wydarzeń nie jest priorytetowa. Być może upływ czasu – 10 lat – obecnie czyni ten wniosek kontrowersyjnym natomiast w okresie, w którym przeprowadzono badanie – był on bardziej uzasadniony, a przede wszystkim wynikał z badań na próbie reprezentatywnej.

Drugi obszar badań Habilitanta związany był z refleksją nad sposobem relacjonowania przez media sfery polityki oraz wybranych kampanii wyborczych. W ramach tych zainteresowań naukowych powstały 1 monografia oraz 6 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych:

8. S. Ossowski B. Biskup, *Porównanie relacjonowania kampanii wyborczej w regionalnych wydaniach Gazety Wyborczej i Polska, The Times - analiza porównawcza relacjonowania kampanii w wybranych regionach*, w: „WYBORY SAMORZĄDOWE W MEDIACH REGIONALNYCH. Dzienniki regionalne i telewizyjne audycje wyborcze jako platformy komunikacji politycznej”, pod redakcją A. Hess i M. Mazura, Katowice 2012, s. 83-101.
9. B. Biskup, K. Churska-Nowak, S. Drobczyński, A. Hess, M. Kolczyński, M. Mazur, S. Ossowski, D. Piontek, *Relacjonowanie wyborów w mediach regionalnych w Polsce w 2010 roku*, w: „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2012, nr 3, s. 233-247.
10. S. Ossowski, *Tabloidyzacja audycji informacyjnych – przyczynek do badań*, w: Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2013, nr 1, s. 173 – 182.

11. D. Piontek, B. Hordecki, S. Ossowski, *Tabloidyzacja dyskursu politycznego w polskich mediach*, Poznań 2013, ss. 170.
12. S. Ossowski, *DZIENNIKARZ – CELEBRYTA, CZYLI BOHATER WŁASNEGO SHOW*, e-Politikon, numer XII, zima 2014, s. 201 – 224.
13. S. Ossowski, D. Piontek, *Co tam, Panie, w polityce? Politycy w programach publicystycznych*, w: „Zeszyty Prasoznawcze” 2014, nr 2/218, s. 234-250.
14. D. Piontek, S. Ossowski, *Politycy i dziennikarze. Sojusznicy czy wrogowie?* w: „Marketing polityczny w gorszej mediów”, pod red. R. Wiszniowskiego i A. Kasińskiej-Metryki, Toruń 2014, s.42-53.
15. S. Ossowski, W. Dopierała, *Polityzacja audycji informacyjnych w Polsce na przykładzie „Wiadomości” TVP i „Faktów” TVN*, Com.press 2018, nr 2 (1), s. 4-25.

Przeprowadzone i omówione w publikacjach badania dały podstawę do uznania, iż, hipoteza wskazująca, że tematyka wyborcza dominuje w treściach publikowanych na łamach dzienników regionalnych w okresie dwóch ostatnich tygodni samorządowej kampanii wyborczej, w zasadzie nie znalazła potwierdzenia. Analizy zawartości audycji informacyjnych prowadzą także do wniosku, że hipoteza II, zgodnie z którą w audycjach informacyjnych dominują *hard newsy* i tematyka polityczna, tylko częściowo znalazła potwierdzenie w badaniu. Udało się natomiast Habilitantowi pozytywnie zweryfikować hipotezę III, mówiącą, iż gośćmi audycji publicystycznych jest dość ograniczona liczbowo, ta sama grupa polityków i ekspertów, zaś głównym przedmiotem ich wypowiedzi są bieżące wydarzenia polityczne. W tej części publikacji składających się na osiągnięcie naukowe Kandydata szczególnie wysoko oceniam współautorską monografię *Tabloidyzacja dyskursu politycznego w polskich mediach*

Trzeci obszar badań Habilitanta dotyczył komunikacyjnych strategii wyborczych partii i polityków w wyborach ogólnopolskich i samorządowych oraz znaczenia marketingu politycznego i zmian zachodzących w naturze komunikowania politycznego w XXI wieku. W ramach tego pola badawczego powstały następujące prace naukowe:

16. S. Ossowski, *Dziennikarz versus specjalista ds. public relations - toksyczny związek czy małżeństwo z rozsądku?*, w: „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2009, nr 4, s. 81-95.
17. S. Ossowski, *W kierunku urynkowienia. Zagrożenia dla liberalnej demokracji w Polsce*, Poznań 2011, ss. 201.
18. Ossowski, *Telewizyjne debaty prezydenckie w Polsce w 2010 roku*, w: „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne” 2011, nr 27, s. 41-57.
19. B. Biskup, S. Drobczyński, S. Ossowski, *Komitety wyborcze w nieodpłatnych regionalnych audycjach telewizyjnych – założenia i podstawowe wyniki badań*, w: „WYBORY SAMORZĄDOWE W MEDIACH REGIONALNYCH. Dzienniki regionalne i telewizyjne audycje wyborcze jako platformy komunikacji politycznej”, pod red. A. Hess i M. Mazura, Katowice 2012, s. 103-121.
20. S. Ossowski, *Błędy i wypaczenia czyli o przyczynach porażki Ryszarda Grobelnego w poznańskich wyborach samorządowych w 2014 roku*, w: „Przegląd Politologiczny” 2015 nr 2, s. 75-86. Wersja angielska tekstu: S. Ossowski, *How David triumphed over Goliath: the course of the electoral campaign for Poznań's local government in 2014*, w: „Roczniki Nauk Społecznych” 2015 , Vol. 7(43), Issue 3, s. 41-52.
21. S. Ossowski, D. Piontek, *Co się wydarzyło w Poznaniu? Wybory prezydenckie 2014 i koniec pewnej epoki*, w: „Od marketingu samorządowego do prezydenckiego”, pod. red. A. Kasińskiej-Metryki, R. Wiszniowskiego, M. Molendowskiej, Kielce 2015, s. 139-152.

22. S. Ossowski, *Strategie wyborcze Ryszarda Grobelnego i Jacka Jaśkowiaka w ponownym głosowaniu w świetle badań exit poll*, w: „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2016, nr 3, s. 163 – 176.
23. S. Ossowski, *Wpływ ruchów miejskich na wynik poznańskiej samorządowej kampanii wyborczej w 2014 roku*, w: „Wpływ społeczny. Konteksty i zastosowania badawcze”, pod red. B. Pająk-Patkowskiej, Poznań 2016, s. 133 – 143.
24. S. Ossowski, *Podwójne wybory w 2015 roku. Spójność strategii komunikacyjnych podczas prezydenckiej i parlamentarnej kampanii wyborczych*, w: „Polskie wybory 2014-2015. Kontekst krajowy i międzynarodowy - przebieg rywalizacji - konsekwencje polityczne”, Tom 1, pod red. M. Kolczyńskiego, Katowice 2017, s. 66-81.
25. S. Ossowski, D. Piontek, *Wprowadzenie. Nowe media i zmiany w naturze komunikowania*, w: „Komunikowanie społeczne w dobie nowych technologii”, pod. red. D. Piontek i S. Ossowskiego, Poznań 2017, s. 9-19.

Z analizy tych tekstów wynika, że nie ma modelu optymalnej strategii komunikacyjnej dla partii politycznych lub kandydatów, gdyż każda kampania jest inna i zależy głównie od kontekstu oraz typu wyborów. Założenie Badacza dotyczące cech charakteryzujących trzecią erę komunikowania politycznego w Polsce, zostało potwierdzone. Analiza przebiegu kampanii wyborczych wykazała, że w Polsce w XXI wieku głównym kanałem komunikacji politycznej jest nadal telewizja. W badanym okresie rozwinął się rynek profesjonalnego politycznego public relations oraz kampanie permanentne. Można też zaobserwować presję na rywalizację podmiotów medialnych, a w przekazie medialnym coraz częściej antyelityzm i populizm. Ta część osiągnięcia naukowego Habilitanta wydaje mi się najmniej spójna. Na dodatek, z pewnym zdziwieniem stwierdzam zaliczenie do zbioru publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, pracy zbiorowej *Komunikowanie społeczne w dobie nowych technologii*, w której Habilitant jest co prawda współredaktorem ale jego wkład merytoryczny polegał tylko na napisaniu wspólnie z Dorotą Piontek *Wprowadzenia*, które nie ma charakteru naukowego lecz stanowi zapowiedź treści artykułów innych autorów.

Dokonując całościowej oceny osiągnięcia naukowego wskazanego przez dr. Szymona Ossowskiego jako podstawa przewodu habilitacyjnego należy podkreślić, iż dorobek naukowy Habilitanta jest w znacznej mierze oparty na badaniach empirycznych. Pozwoliły one sformułować szereg wniosków, które dotyczą praktyki komunikowania politycznego, w tym marketingu politycznego w Polsce. Duża część publikacji stanowi analizę lokalnego rynku politycznego i mediów regionalnych. Stanowi to z pewnością istotną wartość omawianego dorobku stanowiącego przykład „pracy u podstaw”, gdy tymczasem wielu specjalistów woli prowadzić rozważania na poziomie ogólnokrajowym, co wydaje się może bardziej atrakcyjne lecz rzadko jest poparte konkretnymi badaniami. Stawiane przez Habilitanta hipotezy nie są może szczególnie odważne lecz są za to rzetelnie zweryfikowane, co oznacza, iż stanowią istotny wkład do badań procesu komunikacji politycznej na różnych płaszczyznach. Publikacje współtworzące dorobek naukowy Habilitanta wskazują na dużą konsekwencję w eksploracji

obszaru badawczego. Potwierdzają znajomość problematyki wynikającą z własnych badań, a także polskiej i anglojęzycznej literatury przedmiotu. Daje się także zauważyć swoiste dojrzewanie w podejściu do omawianej problematyki (poziom merytoryczny artykułów jest zróżnicowany), co zapewne wynika z zaangażowania w realizację kolejnych projektów badawczych i wskazuje prawidłowy przebieg procesu rozwoju naukowego, którego kolejnym etapem ma być uzyskanie statusu samodzielnego pracownika nauki.

Analiza tekstów składających się na osiągnięcie naukowe dr. Szymona Ossowskiego pozwala stwierdzić, iż posiada on głęboką znajomość omawianej problematyki i wykazuje duże zdolności analityczne. Pewną immanentną słabością cykli publikacyjnych jest na ogół (podobnie i w tym przypadku) brak tekstu, który podsumowywałby całość prowadzonych na przestrzeni lat badań. Należy jednak stwierdzić, iż Habilitant poradził sobie z tym problemem pisząc obszerną część autoreferatu mającą charakter takiego właśnie zbioru wniosków i odniesień do postawionych hipotez. W tym sensie, autoreferat stanowi nie mniej, a miejscami bardziej, interesującą lekturę niż niektóre z artykułów. Niestety, nie stanowi on podstawy publikacji.

Na pozostały dorobek naukowy składa się 17 prac, w tym:

- 1 monografia;
- 1 redakcja naukowa pracy zbiorowej;
- 4 artykuły w czasopismach naukowych;
- 1 współautorstwo artykułu w czasopismach naukowych;
- 8 artykułów w pracach zbiorowych;
- 2 współautorstwa artykułów w pracach zbiorowych

26. S. Ossowski . *Kryzys liberalnej demokracji w Polsce na tle innych państw członkowskich UE*, w: „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2008, nr 2, s. 99-114.
27. S. Ossowski *Problematyka etyki politycznej w badaniach politologicznych*, w: „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2008, nr 1, s. 205-235.
28. I. Bilińska, S. Ossowski, *Sytuacja społeczno-polityczna osób niepełnosprawnych w III RP*, w: „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2012, nr 4. s. 303-320.
29. S. Ossowski, *Ethical Dilemmas of Political Marketing. Polish Members of Parliament on Political Communication (analysis of survey results)*, w: „Przegląd Politologiczny” 2013, nr 3, s. 123 -129.
30. S. Ossowski, *A Civic Budget as a form of civil participation, or an institutional PR tool. The Civic Budget in the City of Poznań*, w: „Przegląd Politologiczny” 2017, nr 4, s. 159 – 172.
31. S. Ossowski, *Etyka polityczna liberalnej demokracji w Polsce*, Wydawnictwo Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM, Poznań 2008, ss. 159.
32. S. Ossowski „*Ucieczka od wartościowania*” - próba obiektywizacji pola badawczego i zapewnienia „naukowości” w badaniach politologicznych, w: „Teoretyczne i metodologiczne wyzwania badań politycznych w Polsce”, Lublin 2009, s. 109-123.

33. S. Ossowski *Komisja Etyki Poselskiej – użyteczne „narzędzie” dla potrzeb mediów czy próba egzekwowania przestrzegania norm etycznych w polityce ?*, w : „Etyka w mediach vol.2”, pod. red. W. Machury, Poznań 2009, s. 142-152.
34. S. Ossowski, *W obronie honoru. Kodeksy honorowe w dawnej i współczesnej Polsce*, w: „Między historią a politologią. Wybór problemów”, pod. red. T. Wallasa, Poznań 2010, s. 67-77.
35. S. Ossowski, *Poznańska reforma jednostek pomocniczych - sukces czy porażka ?*, w: „Wieloaspektowość samorządności gminnej w Polsce”, pod red. B. Nawrota i J. Pokładeckiego, Poznań 2011, s. 261-272.
36. S. Ossowski, *Kategoria typu idealnego w konstruowaniu modelu teoretycznego (na przykładzie badań nad etyką polityczną)*, w: „Czym jest teoria polityki”, pod. red. Z. Błoka, Warszawa 2011, s. 214-228.
37. S. Ossowski. (red.) *Kryzys liberalnej demokracji w Europie i próby jego zażegnania*. Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2015, ss. 227.
38. S. Ossowski, *Wprowadzenie*, w: „Kryzys liberalnej demokracji w Europie i próby jego zażegnania”, pod red. S. Ossowskiego, Toruń 2015. s. 5-11.
39. S. Ossowski, *Stan obecny i przyszłość liberalnej demokracji w Europie*, w: „Kryzys liberalnej demokracji w Europie i próby jego zażegnania”, pod red. S. Ossowskiego, Toruń 2015. s. 62-75.
40. S. Ossowski, *The issue of surreptitious advertising in Polish media. Analysis in the scope of media studies and legal issues*, in : „Media Law In The Time Of Liquid Modernity. Hot Topics In The European And Polish Media Law”, ed. by J. Sobczak, J. Skrzypczak, K. Kakareko, Logos Verlag Berlin 2017, p. 175-184.
41. S. Ossowski, D. Piontek, *Audytoryum mediów lokalnych (regionalnych) i podstawowe źródła informacji na jego temat. Pomiar zasięgu i satysfakcji publiczności w badaniach CATI*, w : „Komunikowanie lokalno-regionalne w dobie społeczeństwa medialnego”, pod red. S. Michalczyka i K. Brzozy, Katowice 2018, s. 86-102.
42. D. Piontek, A. Stępińska, E. Jurga-Wosik, S. Ossowski, *Media i ich znaczenie w kształtowaniu kultury politycznej*, w: “Kultura polityczna w poszukiwaniu nowego paradygmatu”, pod red. A. Stelmacha, M. Lorenc, M. Łukaszewskiego, Poznań 2018, s. 149-160.

Teksty te stanowią z pewnością bardziej eklektyczny zbiór tematów, niż omówione wcześniej osiągnięcie naukowe, i w większym stopniu oddają czysto politologiczne wykształcenie Habilitanta. Publikacje te odnoszą się do kilku obszarów badawczych.

Pierwszym z nich są kwestie badań nad jakością demokracji, analiza indeksów demokracji i miejsca Polski w tych zestawieniach (nr 26, 37, 28, 39). W swoich artykułach Habilitant ustosunkował się głównie do kolejnych edycji raportu „Democracy Index” przygotowywanego przez The Economist Intelligence Unit oraz „Freedom in the World” wydawanego przez Freedom House. Zawarte w tych publikacjach analizy i porównania potwierdzają tezę o kryzysie liberalnej demokracji w świecie, w Europie Środkowo-Wschodniej, a przede wszystkim w Polsce.

Druga grupa wymienionych powyżej pozycji była poświęcona badaniom problematyki etyki politycznej z punktu widzenia nauki o polityce (nr 27, 29, 31, 32, 33, 36). Teksty nr 30 i 35 związane były z funkcjonowaniem samorządu terytorialnego, na poziomie lokalnym i sublokalnym.

Ostatnia grupa teksów jest najmniej jednorodna (nr 28, 34, 40, 41, 42) i odzwierciedla pragmatykę konferencyjną, pozauczelniane aktywności Habilitanta, a także zainteresowania z okresu studiów doktoranckich. Oceniając tę część dorobku naukowego Habilitanta należy uznać go – podobnie jak cykl publikacji stanowiący osiągnięcie naukowe - za wartościowy wkład badawczy w zakresie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce.

Habilitant uczestniczył w 11 projektach i grantach o charakterze badawczym, dydaktycznym i popularyzatorskim. Po doktoracie wziął udział (z referatem) w 55 konferencjach naukowych, w tym w 40 związanych bezpośrednio lub pośrednio z tytułem osiągnięcia naukowego. Uważam, iż aktywność ta spełnia kryteria określone w przedmiotowej Ustawie.

Punktowa charakterystyka dorobku naukowego Habilitanta:

Sumaryczny impact factor według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania: 0

Liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS): 0

indeks Hirscha według bazy Web of Science (WoS): 0

Wskaźnik Hirscha dla publikacji naukowych wg Harzing's Publish or Perish – 2

Liczba cytowań publikacji według Publish or Perish – 6

W mojej opinii aktywność naukowa dr. Szymona Ossowskiego jest większa niż obrazują to wyżej wskazane formaty statystyczne.

3 Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Należy wysoko ocenić dorobek dydaktyczny opisany w autoreferacie i potwierdzony dokumentami. Uważam, iż dr Szymon Ossowski w ciągu 18 lat od ukończenia studiów, a zwłaszcza w okresie po uzyskaniu stopnia doktora, zebrał sporo doświadczeń dydaktycznych w praktyce zawodowej związanej ze sferą edukacji na poziomie szkolnictwa wyższego. Co więcej, doświadczenie to wynika z pracy nie tylko na macierzystej Uczelni lecz również w szkołach wyższych niepublicznych, co z pewnością zaowocowało lepszym rozeznaniem w środowisku kandydatów na studia w zakresie nauk społecznych. Habilitant prowadzi zajęcia z szeregu przedmiotów przede wszystkim z obszaru komunikowania społecznego. Wysoki poziom kompetencji dydaktycznych znalazł potwierdzenie w opiniach i wyróżnieniach

studentów. Habilitant wypromował ponad 80 licencjatów i był promotorem pomocniczym w jednym przewodzie doktorskim.

Dr Szymon Ossowski brał udział w licznych działaniach o charakterze organizacyjnym i dydaktycznym, wypełniając różne obowiązki zarówno w UAM jak i uczelniach prywatnych (SWPS, CDV). Najważniejszym z nich to z pewnością pełniona obecnie funkcja Prodziekana ds. dydaktycznych na WNPiD UAM. Jest także zastępcą redaktora naczelnego, wcześniej był sekretarzem redakcji, czasopisma naukowego *Środkowoeuropejskie Studia Polityczne*. Wchodzi także w skład Rady Programowej wydawanego przez Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej UJ czasopisma *Com.press*.

Dr Szymon Ossowski jest członkiem Polskiego Towarzystwa Naukowego Prawa Prasowego (skarbnikiem i członkiem Zarządu Głównego Towarzystwa), Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej oraz Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych.

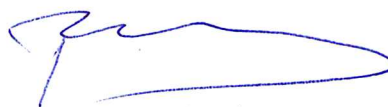
W obszarze współpracy międzynarodowej Habilitant uczestniczył w 3 zagranicznych naukowo-dydaktycznych wizytach studyjnych (w Brnie, Strasburgu i Budapeszcie) oraz przebywał na dwutygodniowym pobycie stypendialnym w Kazachskim Narodowym Uniwersytecie im. Al-Farabi w Ałmacie, w trakcie którego był zobowiązany przeprowadzić 35 godzin wykładów i ćwiczeń dla studentów i pracowników KAZNU z zakresu public relations, marketingu miejsc (terytorialnego i narodowego) oraz współczesnych problemów mediów masowych i dziennikarstwa.

Aktywność organizacyjna, dydaktyczna, a także wykazana przez dr. Szymona Ossowskiego w ramach współpracy międzynarodowej spełniają oczekiwania stawiane wobec osób ubiegających się o status samodzielnego pracownika nauki. Warto także podkreślić wykazane w dokumentacji Habilitanta działania w zakresie popularyzacji nauki, wynikające z zainteresowania lokalną sferą publiczną, zarówno w sferze politycznej jak i medialnej, które stanowią dobry przykład implementacji wiedzy teoretycznej do sfery praktyki komunikowania społecznego.

4 Wniosek

Uważam, iż dorobek naukowo-badawczy doktora Szymona Ossowskiego, stanowi oryginalny wkład badawczy do dyscypliny nauki o polityce, a działalność dydaktyczna i organizatorsko-popularyzatorska spełniają wymagania określone w art. 16 Ustawy z 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki

i uznaję za uzasadnione starania Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce.

Piotr Pawełczyk

Poznań, 15 czerwca 2019 roku